

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 2. Cardinalus Polus in Franciam delatus Regem ad pacem inclinaturus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæc. XVI.
A.C. 1554.

§. II.

*Cardinalis Polus in Franciam delatus
Regem ad pacem inclinaturus.*

*Cicon. ibid.
Pallav. l.c.
c. 7. n. 1.*

Nihilominus Cæsar Cardinali Polo promiserat, quod nullam honestæ pacis conditionem esset rejecturus, quocirca

fabulam suis dictis annectit? qua enim ratione comprobatur, quod Henrico Galliarum Regi induciæ minus fuerint acceptæ, eo quod Cæsarem mentis impotem fuisse cognovisset? ubi ergo sunt insignes illæ victoriæ, quas Cæsaris infirmi hostes reportarunt? Ergo Imperatore etiam ægroto, imbecilli, imo & mortuo nihil timendum ei fuisset a Ferdinando ejus fratre. Si tamen Continuator integra fide ex probatis Auctoribus rem narrare voluisset, haud ægre detexisset causam, propter quam Henricus Rex hæc induciæ inire cunctatus de adversa Cæsaris valetudine gavifus fuerit: scire enim facile potuisset ex Menckenio Scriptorum Tom. II. pag. 1403. quod Henricus Rex cum Solimano Ottomanorum Imperatore contra Cæsarem (vide foederis pacta apud Lunig Cod. Germ. Diplom. p. 631.) necnon cum Protestantibus Germaniæ Principibus eo fine fædus pepigerit, ut Carolo V. quem vel mortuum, vel ob infirmitatem ad omnia inutilem compererat

Sæcul. XVI.
A. C. 1554.

circa Cardinalis inde profectus Galliarum Regem pariter ad concordiam propensum experiebatur; præprimis autem Rex Cardinalem perbenigne excipiens, eundem cum magna benevolentia amplectebatur, eidem declarans, se summopere dolere, quod nimis fero eum cognovisset; si enim (ita verba faciebat Rex) prius ejus sapientiam, virtutesque perspectas habuisset, adeo non sese ejus electioni ad summum Pontificatum opposuisset, ut ipsemet ad hanc dignitatem ei procurandam abs dubio suam auctoritatem impendisset. Ex hac Regis declaratione Polus multa sibi polliceri cœperat (*) hinc datis ad

A 3

Cæsa-

rerat, suppresso ipsemet Imperii dignitatem aucuparetur: hancque in rem Episcopo Venetensi Metis agenti mandata Parisiis die 13. Junii 1553. dederit, ut apud Germaniæ Principes, & Electores exploraret, quis eorum magis opportune sollicitari posset, ut Regis electionem ad Cæsaream dignitatem sua potentia promovere vellet: vide datam hanc Instructionem apud eundem Menckonium pag. 1444.

(*) Quod Polus Vir adeo prudens, ac virtutibus insignis ex vano hoc verborum apparatu amplam spem conceperit, rursus si-

lent

Sæcul. XVI. Cæsarem literis pro futuro colloquio
A C. 1554 Deputatos nominari petebat, cum etiam
 Galliarum Rex suos decerneret Orato-
 res, qui una omnes ad quamdam se con-
 ferrent urbem, quæ Gravelingæ, &
 Ardrecio interjacet. Cæsaris ergo no-
 mine venerunt Joannes Cerda Medinæ-
 cœli Dux, Carolus Lalanii Comes,
 Antonius Perenottus Atrebatensis Epi-
 scopus, Zwichemius secretioris Con-
 siliî Minister, & Browonus, Senatus
 Mech-

lent ambo Scriptores, denuo, sed perperam
 allegati: quis enim credat, quod tam in-
 signis sapientiæ, ac virtutum fama in exte-
 ras Regiones non pervenerit? qua ergo ra-
 tione Polus fidem adhibere potuisset dicenti,
 quod ei primum illius merita tunc fuerint
 perspecta? Si autem tanti Viri, & quidem
 Regio sanguine nati, ac per plurima, eaque
 publica negotia, quæ gessit, satis cogniti sa-
 pientia, & pietas fuit perspecta, quomodo
 Polus eum circa pacis conciliationem sibi fa-
 ventem sperare poterat, quem insuperhabito
 meritorum etiam cognitorum suffragio in
 electione ad quamdam dignitatem, a qua ab-
 horrebat, sibi tamen adversantem proprio
 oris testimonio audierat? Quapropter talia,
 eum ea Continuator abs teste referat, nun-
 quam gesta credimus, sed mere ab eo male
 confarcinata & conficta: ast vere in hoc
 mentita est iniquitas sibi.

Mechliniensis Præses, qui omnes Gra-
 vellingam Cæsareæ ditionis oppidum
 accesserant: a Galliarum vero Rege
 mittebantur Annas Montmorantius
 Equitum Magister, Carolus Cardinalis
 Lotharingus, Carolus Marilliacus Ve-
 netensium in Armorica Præsul, Joan-
 nes Morvillerius Aurelianensium Epi-
 scopus. Hi unacum Polo in præstituto
 loco congregati, præmissis hinc inde
 officiosis salutationibus de negotii sum-
 ma agere cœperunt. Verum Franciæ
 Regis Deputatus tam atroces offerebat
 propositiones, ut eas ad Cæsarem de-
 ferre nefas fuisset, quapropter illæ peni-
 tus imo & cum contemptu rejectæ fue-
 runt, ac Cæsar inter alia huic Oratori
 indignabundus reposuit: *quandoquidem
 non aliud tecum afferres, satius fuisset si
 procul abiisses.* Ergo re infecta disces-
 sum, & Carolus V., donec utrinque
 exercitus in aciem educerentur, Filii sui
 nuptias ad exitum deducere studebat.

§. III.

*Caroli V. Legati in Angliam pro fir-
 mandis Reginæ nuptiis decreti.*

Ineunte hoc anno millesimo quingen-
 tesimo quinquagesimo quarto Caroli
 Cæsaris Legati Londinum venerant,
 nuptias firmaturi, quamvis illæ jam
 jam anno priori conciliatæ, ac utrinque

Jul. III.

lib. 8.

Brev. fig.

n. 2887. p. 24.

Thu. l. 13.

hoc ann.

pro-num. 4.